

El cas de la pesta porcina, pendent encara de sentència

Un error judicial obliga a ajornar un mínim de sis mesos el judici per l'esclat de l'epidèmia a Lleida el 2001 en què estan imputats dos gerents i dos veterinaris de dues empreses ramaderes. Les indemnitzacions que es reclamen sumen 7,5 milions d'euros.

Lleida ha viscut dues epidèmies de pesta porcina clàssica els últims vuit anys, una l'any 1997 i l'altra el 2001. Les conseqüències d'una malaltia d'aquesta mena per al sector ramader són devastadores. En la de l'any 2001 es van sacrificar 50.000 animals i les administracions van haver de pagar 7,5 milions d'euros en indemnitzacions als ramaders afectats. Aquesta darrera epidèmia havia de ser jutjada a partir del dia 9 de maig, però un error d'un magistrat ho va impedir. El judici havia de durar quatre dies, però es va enllestir en cinc minuts, els que van necessitar el fiscal, l'advocat de l'estat i el lletrat de la Generalitat per reclamar la nul·litat de la causa per aquest error.

Quatre persones estan acusades d'ocultar o d'amagar la pesta: els dos gerents de Pinsos Gatnau i Pinsos Yak i els dos veterinaris privats de les dues respectives empreses. El jutge instructor, però, no va establir la responsabilitat civil subsidiària de les dues empreses en la interlocutòria d'obertura del judici oral, la qual cosa significava que

la pesta quedaria econòmicament impune, ja que és inversemblant pensar que els quatre acusats puguin tenir patrimoni suficient per afrontar unes indemnitzacions de 7,5 milions d'euros. Les acusacions es van adonar d'aquest error i van demanar la nul·litat del judici, a la qual no es van oposar les defenses i que va ser concedida pel titular del jutjat del penal número 1 de Lleida, que havia de celebrar la vista. Els quatre acusats s'enfronten amb peticions de pena d'1,5 anys de presó, el mateix temps d' inhabilitació per a l'exercici de qualsevol professió relacionada amb la ramaderia i el pagament de multes de fins a 144.000 euros, a més de les indemnitzacions.

Se'ls acusa d'amagar la declaració de la pesta en les granges de la seva propietat per evitar perjudicis econòmics, una ocultació que podria haver provocat la propagació de l'epidèmia, que es va declarar en 19 granges de Lleida durant quatre mesos de l'any 2001. Els acusats, per la seva banda, mantenen que són innocents. Diuen que la pesta presentava una simptomatologia compatible amb altres malalties i que, per aquest motiu, en cap moment van pensar que es tractava d'una epidèmia.

Tant les acusacions com les defenses hauran d'esperar, però, per exposar en un judici els respectius arguments. No se sap quan es trigarà a corregir l'error del jutge instructor, però fonts judicials calculen que costarà com a mínim sis mesos. La causa s'ha de recomençar des del moment en què el jutge dicta la interlocutòria d'obertura del judici oral, que s'haurà de redactar establint les corresponents responsabilitats civils subsidiàries. La suspensió del judici ha causat malestar en els sindicats ramaders Unió de Pagesos i Joves Agricultors de Catalunya, que entenen que l'assumpte hauria d'estar completament liquidat.

D'altra banda, Pinsos Yak i Pinsos Gatnau temen ara també que, si se'ls embarga preventivament, no podran continuar la seva activitat, la qual cosa condemnaria els seus negocis al tancament encara que després es pogués demostrar la seva innocència quan finalment es dugui a terme el judici.

Anna Sàez

Torre de guaita

Ramon Tremosa

Cicle econòmic i cicle nacional

Hi ha una forta correlació entre cicle econòmic i cicle nacional: quan l'economia (amb la demografia a la base) impulsa el creixement d'un país, aquesta expansió es plasma en l'arquitectura i s'encomana a la cultura, a la política i al sentiment nacional. Catalunya ha tingut dos grans moments d'esplendor nacional, l'edat mitjana i la revolució industrial, i per això som un país de romànic, gòtic i modernisme. Entre una època i l'altra, però, la llarga decadència econòmica catalana dels segles XIII a XVIII van deixar el país sense rastre del renaixement (quin contrast amb la puixança valenciana del moment!) i amb només una mica de barroc tardà.

Si viatgem a Roma veurem tot l'esplendor de l'imperi romà, però ens adonem també que des del segle V fins al segle XV no hi ha pràcticament cap rastre arquitectònic: en aquests deu segles Roma va ser una ciutat de pobres pastors, i això explica per què a Roma no hi ha cap església gòtica. De sobte, però, apareix la capella sixtina i la basílica de Sant Pere i a mitjan segle XVI Roma torna a ser una capital que atrau els millors artistes del moment.

La clau d'aquesta transformació va ser deguda al papa Alexandre VI, nom que prengué Roderic de Borja quan va ser escollit papa a final del segle XV. Com bé explica Joan Francesc Mira en el seu clàssic i deliciós *Borja Papa*, gràcies als dots organitzadors del segon papa valencià en només dotze anys els Estats Pontificis assoliren el seu màxim esplendor temporal en els àmbits econòmic, polític i militar, esplendor que a mitjan segle XVI s'acabà plasmant en el terreny artístic i cultural. Així, tot visitant la capital romana és un gust anar trobant l'escut papal, amb la tiara i el bou de la família de Xàtiva, que Alexandre VI anava col·locant en tota obra que realitzava: és per això que un servidor va votar en el recent programa televisiu del Favorit al pare de Cèsar i de Lucrècia Borja, perquè, com deia Alexandre Galí, Catalunya és un país que pateix una gran desorganització mental, i quan apareix un seny ordenador cal saber reconèixer el seu mèrit i la seva capacitat.

EL TEMPS

Roma és també testimoni que sense recuperació econòmica no hi ha expansió política ni cultural. Per això ara ens toca parlar de diners, perquè amb el nou model de finançament autonòmic Catalunya i els nostres països no es juguen només el seu futur econòmic, sinó també el seu futur cultural i nacional. Si la nació econòmica creix hi haurà identificació dels nous nats amb el país que progressa, fent seva la llengua d'un país que no decau. Per això cal concentrar els esforços a mirar de reduir els diners que, a canvi de res, s'emporta anualment el nostre competidor i contrincant nacional castellà, que creix i es capitalitza a costa nostra.

rtremosa@ub.edu